

Teritorinės darbotvarkės ir Leipcigo chartijos įgyvendinimas. Europos teritorijų vystymo ir teritorinės sanglaudos veiksmų programa

2008 m. vasario 21 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl tolesnės veiklos, susijusios su teritorine darbotvarke ir Leipcigo chartija. Europos teritorijų vystymo ir teritorinės sanglaudos veiksmų programa (2007/2190(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į ES teritorinę darbotvarkę (toliau – Teritorinę darbotvarkę) ir Leipcigo tvarijų Europos miestų chartiją (toliau – Leipcigo chartiją), kurios abi patvirtintos per neoficialų Ministrų Tarybos (ją sudarė už teritorijų planavimą ir miestų plėtrą atsakingi ministrai) posėdį, kuris vyko Leipcige 2007 m. gegužės 24–25 d., ir į Pirmąją Europos Sąjungos teritorinės darbotvarkės įgyvendinimo veiksmų programą (toliau – Pirmąją veiksmų programą), patvirtintą per neoficialų Ministrų Tarybos (ją sudarė už teritorijų planavimą ir plėtrą atsakingi ministrai) posėdį, kuris vyko Ponta Delgadoje (Azorai) 2007 m. lapkričio 23–24 d.,
  - atsižvelgdamas į Ketvirtąją ekonominės ir socialinės sanglaudos ataskaitą (COM(2007)0273) (toliau – Ketvirtąją sanglaudos ataskaitą),
  - atsižvelgdamas į Europos teritorijų vystymo perspektyvą, patvirtintą per 1999 m. gegužės 11 d. Potsdame vykusį neoficialų Ministrų Tarybos (ją sudarė už teritorijų planavimą atsakingi ministrai) posėdį,
  - atsižvelgdamas į Europos teritorijų planavimo stebėsenos tinklo (ESPON) 2006 m. programos rezultatus,
  - atsižvelgdamas į pasiūlytą programą „ESPON 2013“,
  - atsižvelgdamas į EB sutarties 158 ir 159 straipsnius,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą (A6-0028/2008),
- A. kadangi teritorinė įvairovė, policentrizmas ir kompaktiški miestai yra svarbiausi Europos Sąjungos teritorijos požymiai,
- B. kadangi dauguma Sąjungos piliečių šiandien gyvena miestuose,
- C. kadangi dabartinės teritorijų planavimo problemos apima klimato kaitą, pakriką miestų plėtrą ir teritorijų panaudojimą, energijos panaudojimą, transporto infrastruktūrą, demografinius pokyčius, įskaitant gyventojų mažėjimą kaimo vietovėse ir kituose ES regionuose, plėtros poveikį socialinei, ekonominei ir teritorinei sanglaudai ir nevienodus globalizacijos padarinius regionams, įskaitant didėjančią atotrūkį tarp turtingų ir mažiau klestinčių regionų ir nevienodą miesto ir kaimo vietovių plėtrą bei struktūrinius pokyčius,

- D. kadangi Teritorinėje darbotvarkėje išdėstyti tvaraus teritorijų planavimo tikslai: subalansuota ir policentrinė miestų sistemos plėtra ir nauja miesto ir kaimo partnerystė, pažangių regioninių branduolių skatinimas, vienodos prieigos prie infrastruktūros ir žinių užtikrinimas, transeuropinio rizikos valdymo skatinimas, tvari plėtra, perspektyvi vadyba ir gamtos bei kultūros paveldo apsauga,
- E. kadangi Leipcigo chartijoje suformuoti tikslai: aktyvesnis integruotos miestų plėtros politikos įgyvendinimas kuriant ir užtikrinant kokybiškas visuomeninės paskirties erdves, infrastruktūrinių tinklų atnaujinimas ir veiksmingesnis energijos panaudojimas, aktyvus naujovių ir švietimo skatinimas ir ekologiško, veiksmingo ir pigaus miesto transporto apleistuose miestų kvartaluose skatinimas, miesto statybų atnaujinimo strategijų įgyvendinimas, vietos ekonomikos ir vietos darbo rinkos politikos stiprinimas, aktyvi vaikų ir jaunimo mokymo ir švietimo politika,
- F. kadangi teritorijų planavimas yra tinkama žemės panaudojimo ir gyvenviečių struktūros valstybėse narėse, jų regionuose ir miestuose administravimo ir gyvenimo sąlygų ir plėtros galimybių jose atskleidimo priemonė,
- G. kadangi siekiant Teritorinėje darbotvarkėje ir Leipcigo chartijoje numatytų tikslų būtina įgyvendinti ne tik sanglaudos politiką, kuri yra strateginio valdymo priemonė, bet ir kitas priemones, ypač poveikio teritorijai įvertinimą, integruotą metodą ir teritorijų stebėseną,
- H. kadangi ne tik sanglaudos, bet ir kaimo vietovių plėtros politika labai veikia teritorijų planavimą; kadangi šios dvi politikos sritys nepakankamai integruojamos ir todėl reikalinga didesnė sąveika siekiant atskleisti tikrąsias jų plėtros galimybes ir padidinti kaimo vietovių patrauklumą ir konkurencingumą – tai padėtų kovoti su gyventojų mažėjimu kaimo vietovėse,
- I. kadangi visuomeninės paskirties teritorijų kokybė, gamtinė ir kultūrinė aplinka ir architektūra turi didelės įtakos miesto ir kaimo vietovių gyventojų gyvenimo sąlygoms ir yra svarbus vietovės patrauklumą lemiantis veiksnys,
- J. kadangi kūrybingumas ir naujovės labai svarbūs tampant globalizuota žiniomis pagrįsta visuomene; kadangi tvaraus teritorijų ir miestų planavimo sėkmę lemia vietos kūrybinio potencialo plėtra,
- K. kadangi aukštos kokybės pastatų statybų kultūra (vok. Baukultur) – kultūrinių, ekonominių, technologinių, socialinių ir ekologinių aspektų visuma, turinti įtakos planavimo ir statybų kokybei ir eigai – yra esminė integruoto miestų planavimo sudedamoji dalis,
- L. kadangi taikant integruotą metodą parengti projektai turėtų sudaryti nuoseklų ilgalaikį planą, kuriame būtų atsižvelgiama į ekonominį, socialinį ir aplinkos aspektus, ir pagal kurį į miesto plėtros programų planavimą, vykdymą ir vertinimą būtų įtraukiami pagrindiniai partneriai;
- M. kadangi integruoto metodo taikymas teritoriniam sanglaudos aspektui apima ne tik su teritorijų planavimu ir miestų plėtra susijusius veiksmus ir strategiją, nes pagrindinis tikslas yra užtikrinti pusiausvyrą tarp Sąjungos piliečių, nepriklausomai nuo jų gyvenamosios vietos, o šio tikslo negalima pasiekti vien tik teritorijų planavimu,

1. mano, kad Teritorinės darbotvarkės ir Leipcigo chartijos tikslus galima pasiekti tik įgyvendinant plačią, įvairius sektorius apimančią ir vientisą plėtros strategiją, padedančią įgyvendinti integruotą metodą;
2. atsižvelgdamas į tarpinį sanglaudos politikos įvertinimą ir svarstymus dėl sanglaudos politikos, siūlo, kad po 2013 m. numatant programas ir atrenkant struktūrinių fondų projektus būtų taikomas integruotas metodas; todėl ragina sprendimus priimančius asmenis savanoriškai įsipareigoti taikyti naujus bendradarbiavimo metodus;
3. dėliaugiasi už miestų plėtrą atsakingų ES ministrų per neoficialų 2007 m. gegužės 24–25 d. Ministrų Tarybos posėdį Leipcige priimtu sprendimu sukurti Vokietijos vadovaujamą tarpvyriausybinių darbo grupę siekiant apibrėžti ir išaiškinti įvairius klausimus, susijusius su JESSICA iniciatyvos įgyvendinimu;
4. pritaria tam, kad buvo įsteigta Komisijos tarpžinybinė grupė, nagrinėsianti pasiūlymus dėl integruoto metodo taikymo, ir ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su visais socialiniais, aplinkos apsaugos srityje dirbančiais ir ekonominiais partneriais ir užtikrinti, kad jie dalyvautų priimant visus sprendimus, susijusius su teritorine sanglauda; prašo Komisiją nuolat informuoti Europos Parlamentą apie šių darbų eigą;
5. ragina formuojant sanglaudos politiką po 2013 m. ypač atsižvelgti į teritorinius ypatumus ir poreikius ir su tuo susijusius regioninius skirtumus; rekomenduoja, kaip numatyta Leipcigo chartijoje, taikyti į įgyvendinimą orientuotas planavimo priemones, kurias kuriant būtų remiamasi moksliniais tyrimais ir nuolatine stebėseną;
6. ragina Komisiją ir Tarybą atliekant tarpinį sanglaudos politikos įvertinimą tinkamiau panaudoti Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai lėšas visos teritorijos plėtrai; siūlo, atsižvelgiant į svarstymus dėl sanglaudos politikos po 2013 m., glaudžiai koordinuoti struktūrinę ir kaimo plėtros politiką siekiant sukurti daugiau galimybių gerinti gyvenimo kaimo vietovėse kokybę;
7. pažymi, kad potencialo kurti naujoves turi ne tik didžiųjų miestų regionai ir kad kai kurios gana atokios ir kaimo vietovės pirmąją siekdamos Lisabonos tikslų; ragina Komisiją aktyviau labiau nei iki šiol analizuoti šių teritorijų sėkmės veiksnius, kad atsižvelgiant į tai būtų parengtas mažų ir vidutinio dydžio miestų užmiesčio teritorijose sėkmės modelis;
8. pabrėžia miesto ir kaimo vietovių partnerystės ir funkcijų tarp pasidalijimo svarbą subalansuotai ir tvariai visos teritorijos plėtrai; ragina miesto ir kaimo valdžios įstaigas bendradarbiaujant su visomis valstybinio ir privataus sektoriaus suinteresuotomis šalimis nustatyti bendrus pajėgumus ir parengti bendras regioninės ir subregioninės plėtros strategijas priemones siekiant užtikrinti geresnes gyvenimo sąlygas ir geresnę gyvenimo kokybę visiems Sąjungos piliečiams; ragina būsimas pirmininkaujančias valstybes rengti neoficialius už teritorijų planavimą ir miestų plėtrą atsakingų ministrų susitikimus,
9. ragina Komisiją ir Tarybą persvarstant bendrąjį ES biudžetą atsižvelgti į Teritorinės darbotvarkės ir Leipcigo chartijos nuostatas ir padaryti kokybinių pakeitimų siekiant, kad teritorinės sanglaudos tikslai būtų veiksmingiau įtraukiami į ES politiką; mano, kad siekiant to per artimiausius metus reikia imtis teisėkūros priemonių;
10. ragina Tarybą 2008 m. Europos aukščiausio lygio susitikime analizuojant Lisabonos ir Geteborgo strategijas (Tvarios plėtros strategija) vienu iš tikslų įvardyti teritorinės ir

miesto politikos interesus;

11. ragina valstybes nares imtis skubių priemonių siekiant Teritorinės darbotvarkės tikslų ir Leipcigo chartijos įgyvendinimo;
12. ragina Tarybą ir valstybes nares, vadovaujantis tikrai daugiapakopiu teritoriniu valdymu, kurį vykdant atsižvelgiama į Europos Sąjungos teritorinę įvairovę ir laikomasi subsidiarumo principo, visokeriopai įtraukti vietas ir regionines valdžios institucijas, įskaitant tarptautines viešąsias įstaigas, ir laikantis partnerystės principo, įtraukti ekonominius ir socialinius partnerius, susijusias NVO ir privataus sektoriaus suinteresuotas šalis į Teritorinės darbotvarkės ir Leipcigo chartijos įgyvendinimo veiksmų programas, ir aktyviai remia šias pastangas; pabrėžia, kad visi dalyviai turėtų teigiamai vertinti šią būtinybę dirbti kartu, kadangi įrodyta, jog nuoseklus bendradarbiavimas veiksmingas;
13. primena, kad prieiga prie informavimo ir komunikacijų technologijų labai svarbi regionų plėtros galimybėms ateityje, todėl, kaip nurodyta Teritorinėje darbotvarkėje, rekomenduoja integruoti infrastruktūrą, pvz., plačiajuosčio ryšio kabelius, į naujas transporto ir komunikacijų programas;
14. ragina Komisiją atlikti sisteminę susijusių svarbiausių ES politikos sričių teritorinio poveikio analizę, kaip sutarė valstybės narės pagal Pirmosios veiksmų programos 2-ąją veiksmų kryptį, ir atlikti atitinkamų naujų teisės aktų teritorinio poveikio įvertinimą; atkreipia dėmesį į ESPON parengtą įvertinimo metodų potencialą;
15. pripažįsta, kad aukštos kokybės ikimokyklinis ir mokyklinis švietimas, visą gyvenimą trunkantis mokymasis, universitetai ir kiti tyrimų institutai yra labai svarbūs būsimai miestų ir regionų plėtrai;
16. primena, kad programa Natura 2000 yra svarbi Europos teritorijų vystymo priemonė; ragina visu pajėgumu įgyvendinti programos Natura 2000 reikalavimus ir kurti vietovių koridorius ir atvirų erdvių tinklus tarp saugomų teritorijų siekiant sudaryti sąlygas augalams plisti ir gyvūnams judėti laisvai bei tokiu būdu išsaugoti biologinę įvairovę;
17. ragina kūrybingiems ekonomikos sektoriams skirtą politiką įtraukti į teritorijų ir miestų planavimą siekiant sukurti pamatines sąlygas geresnei kūrybingai ir novatoriškai veiklai, pasinaudojant turimomis priemonėmis (sanglaudos politika, teritorijų ir miestų planavimu) ir atsižvelgiant į erdvės kokybę;
18. mano, kad siekiant demografinės plėtros būtina gerinti miestų ir regionų lankstumą, didžiausią dėmesį skiriant savarankiškai plėtrai ir aktyvesnei savanorių veiklai;
19. pabrėžia, kad demografinės tendencijos kelia naujų problemų darbo rinkai, galimybei naudotis socialinėmis ir sveikatos priežiūros paslaugomis bei aprūpinimui būstu ir planavimui apskritai; pabrėžia, kad gyventojų senėjimas gali būti vertinamas kaip galimybė kurti naujas darbo vietas augančioje rinkoje ir naujus produktus ir paslaugas, kurie gerina vyresnių žmonių gyvenimo kokybę; pabrėžia, kad vadinamosios „sidabrinės ekonomikos“ plėtra svarbi vietas ir regionų lygmeniu;
20. ragina valstybes nares visose savo teritorijose užtikrinti galimybę ir prieigą prie visuotinės svarbos paslaugų, kad įvairių regionų žmonės turėtų galimybę panaudoti išskirtines savo

regiono galimybes ir potencialą; ragina ypatingą dėmesį atkreipti į sunkumų turinčių grupių, pvz., neįgaliųjų, imigrantų, etninių mažumų, ilgalaikių bedarbių, ir mažą kvalifikaciją turinčių asmenų poreikius ir ypatingus moterų poreikius; ragina Komisiją savo pamatinių nuostatų dėl visuotinės svarbos paslaugų ir viešųjų paslaugų pirkimo teisės taikymo gairėse sudaryti sąlygas vietos valdžios įstaigoms labiau atsižvelgti į vietos poreikius ir vietos veikėjus ir padidinti gairių pritaikomumą;

21. prašo Komisiją, atsižvelgiant į Lisabonos sutartyje numatytą naują Bendrijos kompetenciją teritorijų planavimo srityje, parengti komunikatą dėl ES teritorinio poveikio įvertinimo projektų lygmeniu pagrindo, atsižvelgiant į ESPON veiklą;
22. pažymi, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai būtinas didesnis Europos Parlamento ir Tarybos bei Komisijos bendradarbiavimas ir veiklos koordinavimas įgyvendinant Pirmąją veiksmų programą;
23. labai džiaugiasi, kad teritorinė sanglauda kartu su ekonomine ir socialine sanglauda laikoma Lisabonos sutarties tikslu ir šioje srityje numatyta bendra ES ir valstybių narių kompetencija leisti teisės aktus; atkreipia dėmesį į tai, kad Lisabonos sutartyje pripažįstamas faktas, jog būtina šalinti teritorinius sunkumus, veikiančius salų, kalnų arba pasienio regionus bei ypač nutolusias ir negausiai gyvenamas vietas, nes tai turi neigiamą įtaką visam ES ekonomikos konkurencingumui; ragina Komisiją papildyti Pirmąją veiksmų programą konkrečiais pasiūlymais dėl ES priemonių ir iniciatyvų;
24. pabrėžia, kad dar nėra bendrai sutarto teritorinės sanglaudos apibrėžimo; todėl ragina Komisiją aiškiai apibrėžti teritorinės sanglaudos sąvoką ir žaliojoje knygoje dėl teritorinės sanglaudos išvardyti teritorijų vystymo Europos Sąjungoje tikslus; tikisi, kad didžiausias prioritetas bus teikiamas tikslui visiems Sąjungos piliečiams, kad ir kurioje ES dalyje jie gyventų, suteikti vienodas vystymosi ir prieigos galimybes;
25. siūlo toliau vystyti Europos teritorijų vystymo perspektyvą ir ragina į šios koncepcijos įgyvendinimą visiškai įtraukti naujas valstybes nares;
26. mano, kad svarbu nuolatos analizuoti Teritorinės darbotvarkės įgyvendinimo rezultatus; ragina Tarybą, Komisiją ir visas suinteresuotąsias šalis įvertinti pavienių Pirmosios veiksmų programos priemonių įgyvendinimą, šių priemonių padarinius ir jų įtaką tvariai teritorinei ES plėtrai;
27. ragina Tarybą kaip galima greičiau susitarti dėl paprastų ir kiekybinių ES teritorijų planavimo stebėjimo kriterijų; siūlo dar prieš atliekant tarpinį sanglaudos politikos įvertinimą metinį žemės panaudojimo rodiklį taikyti vertinant teritorijų vystymą;
28. pažymi, kad šiuos vertinimo kriterijus būtų galima laikyti gairėmis vykdant teritorijų vystymą; siūlo Tarybai ir Komisijai panaudoti šiuos kriterijus atliekant valstybių narių lyginamąją analizę (angl. benchmarking) ir kuriant pažangiosios patirties duomenų bazę;
29. pritaria Tarybos ketinimui per kiekvieną neoficialų Ministrų Tarybos posėdį pateikti Pirmosios veiksmų programos įgyvendinimo ataskaitą; siūlo Tarybai apsvarstyti galimybę Europos teritorijų planavimo srityje pradėti vykdyti abipusio mokymosi programą (angl. Mutual Learning Programme), skirtą keistis valstybių narių patirtimi ir pažangiausios patirties pavyzdžiais;

30. pabrėžia geresnio Teritorinės darbotvarkės ir Leipcigo chartijos koordinavimo svarbą; dėl to apgailestauja, kad Taryba dar nepriėmė Leipcigo chartijos tikslų įgyvendinimo veiksmų programos, ir ragina tai atlikti pirmininkavimą ES Tarybai perimsiančią valstybę narę ir taip užtikrinti sistemingą Leipcigo chartijos veiksmingą įgyvendinimą;
31. džiaugiasi Slovėnijos iniciatyva pirmininkavimo ES Tarybai laikotarpiu parengti ir skatinti priemones, gerinančias teritorijų ir miestų planavimo koordinavimą, atsižvelgiant į glaudesnę Teritorinės darbotvarkės ir Leipcigo chartijos tikslų susiejimą;
32. atkreipia dėmesį į Ketvirtosios sanglaudos ataskaitos išvadas, pagal kurias miestai ir miestų vietovės laikomos gyventojų, ekonominio pajėgumo ir naujovių kūrimo centrais; džiaugiasi pasiūlymais dėl pažangių regioninių ir miestų grupių kūrimo, visų pirma regionuose, kuriems vis dar sunkiai sekasi išnaudoti savo plėtros galimybes, taip pat ragina šiuos branduolius kurti apimant teritorijas prie vidinių ir išorinių ES sienų;
33. ragina Komisiją ir Tarybą ypatingą dėmesį skiriant miesto audito darbo rezultatams ir remiantis Leipcigo chartija nustatyti miestų tvarumo įvertinimo kriterijus, pavyzdžiui, energijos sunaudojimą vienam gyventojui, visuomeninio transporto panaudojimo dalį visame transporto sraute ar išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, tenkantį vienam gyventojui;
34. pabrėžia, kad miestai atlieka svarbų vaidmenį siekiant Lisabonos strategijos tikslų, todėl ragina kurti vientisą ir gerai suderintą miestų plėtros strategiją, kuri būtų remiama visais valdymo lygmenimis ir privataus sektoriaus atstovų;
35. prašo Komisiją labiau domėtis padrikos miestų plėtros problema; ragina valstybes nares, atsižvelgiant į miestų augimo valstybėse narėse nulemtas kraštovaizdžio suardymo ir ilgalaikio teritorijų panaudojimo problemas, įgyvendinti veiksmingas priemones ir strategijas, ribojančias teritorijų panaudojimą;
36. siūlo valstybėms narėms labiau atsižvelgti į miestų vidaus, o ne užmiesčių planavimą, taigi pirmiausia dėmesį skirti esamo užstatymo atnaujinimo ir pertvarkymo gerinimui, dažniausiai pasitelkiant tausų žemės plotų valdymą, prieš pradėdant statybas naujose teritorijose;
37. pritaria tam, kad Leipcigo chartijoje pabrėžiama transporto rūšių susiejimo tarpusavyje svarba; pabrėžia integruotos ir tausios transporto sistemos svarbą ir galimą patobulintos dviratininkams ir pėstiesiems skirtos infrastruktūros svarbą, ypač didesniuose miestuose; ragina Komisiją ieškoti veiksmingesnių priemonių, kaip padėti vietos valdžios institucijoms kurti integruotų transporto tikslų strategijas, ypač mažiau išsivysčiusiuose regionuose;
38. mano, kad siekiant veiksmingai įvykdyti augančius reikalavimus, susijusius su aukšta gyvenimo kokybe miestuose, būtina, kad vietos valdžios institucijos kuo greičiau užtikrintų, kad jų techninė įranga atitiktų ES standartus; ypač mano, kad geriamojo vandens tiekimo tinklų įvedimas (pvz., vandens tiekimo ar tiekiamo vandens kokybės gerinimas), nuotekų valymas (pvz., tinklų ardymas arba naujų tinklų tiesimas) ir bet kokia analogiška įranga turi būti per kuo trumpesnę laiką pritaikyta, kad atitiktų naujas teisės aktuose įtvirtintas sąlygas;

39. apgailestauja, kad ES didžiųjų miestų regionuose ir miestuose didėja socialiniai ir ekonominiai skirtumai; ragina valstybes nares šiai problemai skirti didesnę dėmesį ir į tai labiau atsižvelgti rengiant struktūrinių fondų lėšų paskirstymo programas;
40. mano, kad miestai ypač atsakingi už ES klimato kaitos prevencijos tikslų įgyvendinimą, nes jie turi unikalią galimybę pateikti galimus sprendimus, kaip prisidėti siekiant sumažinti pasaulyje išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį; primygtinai ragina valstybes nares įtraukti klimato apsaugą į miestų plėtros programą kaip horizontalųjį tikslą;
41. atkreipia dėmesį į tai, kad investicijos į aplinkai nekenksmingas technologijas, pvz., naujoviškas prevencines, poveikį mažinančias arba pritaikymo priemones, ilgalaikiu laikotarpiu sudaro geras galimybes verslui;
42. pabrėžia, kad miesto vietovėms klimato kaitos poveikis kenksmingesnis, nes dėl vėsaus oro srautų trūkumo padidėja karštis ir teršalų koncentracija;
43. ragina padidinti pastangas gerinant integraciją ir socialinę bei teritorinę sanglaudą, ypač šalinant urbanistinės aplinkos trūkumus ir gerinant aplinkos sąlygas, tuo pat metu vykdant subalansuotą miesto vietovių plėtros politiką – stabilizuojant padėtį probleminėse vietovėse ir kuriant patrauklią gyvenimo, darbo ir laisvalaikio aplinką;
44. ragina geriau integruoti skurdžias miestų dalis, prašo valstybių nariu kompetentingų valdžios institucijų nustatyti nuosmukio požymius konkrečiose teritorijose ir padidinti pastangas įgyvendinant socialinės integracijos politiką, kuria siekiama sumažinti nelygybės apraiškas ir užkirsti kelią socialinei atskirčiai; pabrėžia svarbią mažų ir vidutinių įmonių įtaką ekonominei plėtrai ir teritorijų konkurencingumui ne tik skurdžiose miestų dalyse, bet ir visose miesto vietovėse;
45. ragina Komisiją įgyvendinant būsimas finansavimo programas, įskaitant Septintąją bendrąją mokslinių tyrimų, technologijų vystymo ir demonstravimo veiklos programą, padidinti paramą projektams, pagal kuriuos skatinamas patirties vystymas ir mainai tvaraus miestų valdymo srityje, skleidžiama efektyvaus energijos vartojimo praktika ir technologijos, sprendžiamos miestų aplinkos problemos ir didinamas miestų indėlis kovoje su klimato kaita;
46. mano, kad miestų tapatybės puoselėjimas ir aktyvus pilietiškumas miestuose gali prisidėti prie sėkmingo Leipcigo chartijos įgyvendinimo; ragina Komisiją ir valstybes nares pradėti teritorinį dialogą, kurį vykdant būtų stiprinamas visuomenės dalyvavimas planuojant miesto vietovių atgaivinimą ir plėtrą;
47. ragina valstybes nares bei jų regionus ir miestus skirti daugiau dėmesio aukštos kokybės urbanistinės aplinkos kultūros (vok. *Baukultur*) kūrimui ir galimybėms gauti padorų ir įperkamą būstą, nes tai svarbūs socialinės įtraukos ir gyvenimo mieste kokybės veiksniai siekiant tvarios miestų plėtros, taip pat ypatingą dėmesį skirti viešųjų erdvių kokybei, ypač architektūrinių projektų kokybei, kuri padeda užtikrinti didesnę Sąjungos piliečių gerovę;
48. ragina Tarybą, o ypač jai pirmininkaujančią Slovėniją ir pirmininkausiančią Prancūziją, remtis Vokietijos ir Portugalijos pirmininkavimo laikotarpiais pasiekta pažanga teritorinės

sanglaudos srityje bei toliau priimti pasiūlymus šiais klausimais; kadangi iki šiol daugiau dėmesio buvo skiriama miestams, ryšiams tarp miesto ir kaimo bei teritorijų planavimui, mano, kad imantis iniciatyvų ateityje būtina labiau atsižvelgti į teritoriškai nepalankioje būklėje esančių regionų, pvz., salų, kalnų arba pasienio vietovių bei ypač nutolusių ir negausiai gyvenamų vietovių, poreikius;

49. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Regionų komitetui.